

Opole, 2024.04.26

NRU.8361.141.2024

DECYZJA Nr 37 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy D [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO] prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą D [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO], ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], zwanej dalej *Stroną*, **karę pieniężną w wysokości 300 zł** (słownie złotych: trzysta złotych 00/100) z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniach 14 i 15.03.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.141.2024 z dnia 13.03.2024 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, przeprowadzili kontrolę w sklepie Spożywczym [REDAKTOWANO] zlokalizowanym w [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO], w którym *Strona*, prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość przekazywania informacji o cenach towarów i usług w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawa z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz.168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

Kontrolą w powyższym zakresie objęto 100 towarów, stwierdzając nieprawidłowości w przypadku 20 z nich, z uwagi na nieprawidłowo wyliczoną cenę jednostkową:

1. Ciastka Hit waniliowe 220 g, **2.** Ciastka Duo kakaowe 150 g, **3.** Prymat przyprawa do piernika

20 g, **4.** Przyprawa do kurczaka 30 g, **5.** Sos pieczarkowy Winiary 30 g, **6.** Sos pieczeniowy ciemny 30 g, **7.** Sos pomidorowy Winiary 33 g, **8.** Zupa grochowa Winiary 75 g, **9.** Zupa fasolowa Winiary 63 g, **10.** Flaki w rosole 870 g, **11.** Flaki po Zamoysku 870 g, **12.** Bogracz 880 g, **13.** Gołąbki 840 g, **14.** Bigos domowy 850 g, **15.** Fasolka po bretońsku 880 g, **16.** Pulpety w sosie pomidorowym 600 g, **17.** Fasolka Pudliszki 600 g, **18.** Marchewka zasmażana 480 g, **19.** Ćwikła z chrzanem 350 g, **20.** Drops WERTHEL'S ORIGINAL 50 g.

Powyższe nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (numer akt NRU.141.2024) oraz w załączniku nr 1 do protokołu kontroli – Zestawienie artykułów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen jednostkowych stan na dzień 14.03.2024 r. Przedmiotowe dokumenty zostały bez uwag podpisane i odebrane przez *Stronę* w dniu 15.03.2024 r.

W czasie kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze poprzez uwidocznienie prawidłowo wyliczonych cen jednostkowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej lub świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 29.03.2024 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przekazanie informacji dotyczącej wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w roku podatkowym 2023.

W odpowiedzi *Strona* przesała kopie dokumentów o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 oraz informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej PIT/B w roku podatkowym 2023. W przedmiotowym piśmie *Strona* wyjaśniła, iż stwierdzone uchybienia były nieumyślne i nie spowodowały szkody dla klientów, ani korzyści dla *Strony*. Zaznaczyła, że nieprawidłowości zostały usunięte w czasie trwania

kontroli i poprosiła o uwzględnienie, iż wcześniejsze kontrole nie wykazywały uchybień.

Ponadto Informację w zakresie osiągniętego przez *Stronę* przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej za rok 2023 *Opolski WIH* uzyskał również od Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDACTED].

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona, prowadząc działalność gospodarczą w sklepie zlokalizowanym w [REDACTED], przy ul. [REDACTED], nie dopełniła obowiązku uwidocznienia prawidłowo wyliczonych cen jednostkowych przy 20 towarach na 100 objętych kontrolą, tym samym nie spełniła obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych w sposób jednoznaczny i umożliwiający porównanie cen.

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 2 *ustawy o informowaniu o cenach* - cena jednostkowa towaru lub usługi to cena ustalona za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Podstawowymi jednostkami masy dla towarów żywnościowych są litry bądź kilogramy oraz wielokrotności lub podwielokrotności tych jednostek miar w zależności od rodzaju towaru i jego ilości. W przedmiotowej sprawie wszystkie zakwestionowane ceny jednostkowe dotyczyły towarów sprzedawanych według masy, których cenę jednostkową oblicza się w odniesieniu do ceny za kilogram danego towaru. Przy 20 zakwestionowanych towarach zamieszczone zostały niewłaściwie wyliczone ceny jednostkowe – co wprowadzało konsumentów w błąd.

Sposób uwidaczniania cen jednostkowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, szczegółowo reguluje § 3 oraz § 4 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacza się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacza się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;

- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności lub podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone powyżej, o czym stanowi § 4 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając **stopień naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za brak przekazania konsumentom rzetelnej informacji o cenach jednostkowych przy 20 towarach na 100 sprawdzonych, co stanowi **20 %** skontrolowanych produktów. Wskazać należy, że przedsiębiorca powinien zapewnić rzetelność informacji przekazywanych przez uwidacznianie cen jednostkowych. Zważyć przy tym należy, że konsument często nie ma możliwości sprawdzenia prawidłowości wyliczenia ceny jednostkowej lub nastrocza mu ona sporo trudności. Cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych i jest szczególnie istotna w kontekście porównania jej z cenami jednostkowymi towarów podobnych, o odmiennych cenach co do marki, jakości lub ilości więc powinna być rzetelnie uwidoczniiona dla konsumenta. Uwidocznienie nieprawidłowo obliczonej ceny jednostkowej wprowadza konsumenta w błąd.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach* oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty powstałe w związku z naruszeniem. Przesłanka ta sprowadza się do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Opolski WIIH stwierdził, iż jest to pierwsze naruszenie przez *Stronę* przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*. Organ uwzględnił okoliczność, że *Strona* prowadzi działalność gospodarczą od 10 grudnia 1990 r. (data rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej wskazana w CEIDG). Należy wskazać, że *Strona* jako doświadczony przedsiębiorca powinna wykazać się znajomością przepisów dotyczących prowadzonej działalności, szczególnie istotnych z punktu widzenia interesów i praw konsumentów. W toku kontroli *Strona* podjęła natychmiastowe dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniała prawidłowo przeliczone ceny jednostkowe.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Strona* w toku postępowania administracyjnego przedstawiła informację dotyczącą wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2023 roku, przesyłając kopię zeznania podatkowego (PIT-36, PIT/B). Informację w zakresie osiągniętego przez *Stronę* przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej za rok 2023 *Opolski WIIH* uzyskał również od Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE]

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez IH nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i pkt 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ nieprawidłowo wyliczone ceny jednostkowe przy 20 towarach na 100 poddanych kontroli wprowadzały konsumentów w błąd i uniemożliwiały porównanie cen jednostkowych zakwestionowanych towarów z cenami jednostkowymi towarów podobnych. Wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ konsumenci zostali pozbawieni rzetelnych informacji dotyczących cen oferowanych towarów. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uwidocznienia rzetelnie wyliczonych cen jednostkowych w czasie trwania kontroli zgodnie z obowiązującymi przepisami, organ nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie przesłanek umocowujących do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. *Opolski WIIH* wziął jednak pod uwagę, że nieprawidłowości dotyczyły jedynie nierzetelnie przeliczonych cen jednostkowych przy spełnieniu podstawowego obowiązku uwidocznienia cen.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ

administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie *Opolskiego WIIH* odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przestępstw *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości 300 zł. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz zakres naruszenia *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie **7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Zastępca Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

dr Marek Kawa

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni

od dnia jej doręczenia.

2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

D M

2. Wydz. BA
3. a/a